

SMĚRNICE KOMISE 2009/83/ES**ze dne 27. července 2009,****kteřou se mění některé přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o technická ustanovení o řízení rizik****(Text s významem pro EHP)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

Směrnice 2006/48/ES se mění takto:

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 150 odst. 1 písm. l) uvedené směrnice,

1) V příloze V se bod 8 nahrazuje tímto:

vzhledem k těmto důvodům:

„8. Rizika plynoucí ze sekuritizace, v níž jsou úvěrové instituce investorem, původcem nebo sponzorem, musí být hodnocena a řešena prostřednictvím vhodných zásad a postupů. Tyto zásady a postupy zejména zajišťují, aby byla v rozhodnutích týkajících se hodnocení a řízení rizik plně zohledněna ekonomická podstata dané transakce.“

(1) Aby zajistily jednotné provádění a uplatňování směrnice 2006/48/ES v celé EU, zřídily Komise a Výbor evropských orgánů bankovního dohledu v roce 2006 pracovní skupinu (Skupina pro provedení směrnice o kapitálových požadavcích, Capital Requirements Directive Transposition Group – CRDTG), která byla pověřena projednáním a řešením obtíží spojených s provedením a uplatňováním uvedené směrnice. Podle skupiny pro provedení směrnice o kapitálových požadavcích je třeba určitá technická ustanovení obsažená v přílohách V, VI, VII, VIII, IX, X a XII směrnice 2006/48/ES dále upřesnit, aby bylo zajištěno jejich jednotné uplatňování. Kromě toho nejsou určitá ustanovení úměrná řádným postupům řízení rizik úvěrových institucí. Proto je vhodné tato ustanovení upravit.

2) Příloha VI část 1 se mění takto:

(2) Pro účely vytváření vnitřního trhu by měly být vyjasněny způsoby, jakými může úvěrová instituce prokázat existenci významného převodu úvěrového rizika ze své rozvahy. Je rovněž vhodné zvýšit úvěrový konverzní faktor pro likvidní facility poskytované úvěrovými institucemi pro podrozvahové nástroje.

a) V bodě 29 se návětí nahrazuje tímto:

„29. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností delší než tři měsíce, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 4 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.“

(3) Směrnice 2006/48/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

b) V bodě 31 se návětí nahrazuje tímto:

„31. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 5 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.“

(4) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Evropského bankovního výboru,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

c) Bod 14 se nahrazuje tímto:

„14. EXPOZICE VŮČI INSTITUCÍM A PODNIKŮM S KRÁTKODOBÝM RATINGEM.“

d) V bodě 73 se návětí nahrazuje tímto:

„73. Expozicím vůči institucím, na které se použijí body 29 až 32, a expozičním vůči podnikům, pro které je k dispozici krátkodobý rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 7 v souladu s externími ratingy vypracovanými uznanými ratingovými agenturami, které příslušné orgány přiřadily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.“

e) Doplňuje se bod 90, který zní:

„90. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním leasingovým platbám, které produkují. Minimální leasingové platby jsou platby v době pronájmu, k nimž je nebo může být nájemce zavázán, a každá výhodná kupní opce (tj. opce, která se velmi pravděpodobně provede). Každá zaručená zůstatková hodnota vyhovující podmínkám přílohy VIII části 1 bodů 26, 27 a 28 ohledně uznání způsobilosti poskytovatelů zajištění a minimálním požadavkům na uznání jiných typů záruk uvedených v příloze VIII části 2 bodech 14 až 19 se také zahrne do minimálních leasingových plateb. Tyto expozice se zařadí do příslušné kategorie expozice v souladu s článkem 79. Je-li expozice zbytkovou hodnotou pronajatých nemovitostí, vypočítají se hodnoty rizikově vážené expozice následujícím způsobem: $1/t * 100 \% * \text{hodnota expozice}$, kde t je větší z následujících dvou hodnot: 1 nebo nejbližší počet celých zbývajících let pronájmu.“

3) Příloha VII část 1 se mění takto:

a) Bod 25 se nahrazuje tímto:

„25. Hodnota rizikově vážené expozice je potenciální ztráta z akciových expozic úvěrové instituce odvozená za použití interních modelů rizikového potenciálu (value-at-risk) s tím, že je použit jednostranný interval spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající úrokovou sazbou, přičemž výpočet je prováděn za delší

období a percentil je vynásoben číslem 12,5. Na úrovni akciového portfolia nesmí být hodnota rizikově vážených expozic nižší než součet minimálních hodnot rizikově vážených expozic požadovaných v rámci metody PD/LGD a odpovídajících očekávaných ztrát vynásobených 12,5 a vypočítaných na základě hodnot PD uvedených v části 2 bodě 24 a příslušných hodnot LGD uvedených v části 2 bodech 25 a 26.“

b) Bod 27 se nahrazuje tímto:

„27. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle následujícího vzorce:

Hodnota rizikově vážené expozice = $100 \% * \text{hodnota expozice}$,

kromě případů, kdy expozice je zbytková hodnota pronajatých nemovitostí – v tomto případě by měla být vypočítána takto:

$1/t * 100 \% * \text{hodnota expozice}$,

kde t je větší z následujících dvou hodnot: 1 nebo nejbližší počet celých zbývajících let pronájmu.“

4) Příloha VII část 2 se mění takto:

a) Bod 13 písm. c) se nahrazuje tímto:

„c) v případě expozic vzniklých v důsledku transakcí s derivátovými nástroji plně či téměř plně zajištěných kolaterálem (uvedených v příloze IV) a maržových obchodů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem, jež jsou předmětem rámcové dohody o započtení, je M vážená průměrná zbytková splatnost těchto transakcí a obchodů, přičemž M nesmí být kratší než 10 dní. V případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, jež jsou předmětem rámcové dohody o započtení, je M vážená průměrná zbytková splatnost transakcí, přičemž M nesmí být kratší než 5 dnů. Při vážení splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé transakce;“

b) V bodě 14 se návětí nahrazuje tímto:

„14. Odchylně od bodu 13 písm. a), b), c), d) a e) M nesmí být kratší než jeden den v případě.“

5) V příloze VII se v části 4 bod 96 nahrazuje tímto:

„96. Požadavky v bodech 97 až 104 neplatí pro záruky poskytnuté institucemi, centrálními vládami a centrálními bankami a podniky, které splňují požadavky, jež stanoví příloha VIII část 1 bod 26 písm. g), pokud daná úvěrová instituce dostala souhlas k používání pravidel uvedených v člancích 78 až 83 pro expozice vůči takovým subjektům. V takovém případě se použijí požadavky článků 90 až 93.“

6) Příloha VIII část 1 se mění takto:

a) V bodě 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Není-li investování podniků kolektivního investování omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle bodů 7 a 8, lze uznat podíly odpovídající hodnotě uznatelných aktiv jako zajištění za předpokladu, že podnik kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální výši, která je mu povolena podle jeho mandátu. V případech, kdy neuznatelná aktiva mohou mít zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví, vypočítá úvěrová instituce celkovou hodnotu neuznatelných aktiv a sníží hodnotu uznatelných aktiv o hodnotu aktiv neuznatelných, je-li tato hodnota celkově záporná.“

b) V bodě 11 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Není-li investování podniků kolektivního investování omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle bodů 7 a 8, a na položky uvedené v písmenu a) tohoto bodu, lze uznat podíly odpovídající hodnotě uznatelných aktiv jako zajištění za předpokladu, že podnik kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální výši, která je mu povolena podle jeho mandátu. V případech, kdy neuznatelná aktiva mohou mít zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví, vypočítá úvěrová instituce celkovou hodnotu neuznatelných aktiv a sníží hodnotu uznatelných aktiv o hodnotu aktiv neuznatelných, je-li tato hodnota celkově záporná.“

7) Příloha VIII část 2 se mění takto:

a) Bod 13 se nahrazuje tímto:

„13. Pro uznání životních pojistek zastavených ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr musí být splněny všechny následující podmínky:

a) životní pojistka je veřejně zastavena nebo postoupena na úvěrovou instituci poskytující úvěr;

b) společnost poskytující životní pojištění je o této zástavě nebo postoupení informována a v důsledku toho nesmí vyplácet částky splatné podle této smlouvy bez souhlasu úvěrové instituce poskytující úvěr;

c) úvěrová instituce poskytující úvěr má právo v případě selhání dlužníka zrušit pojistku a obdržet odbytné;

d) úvěrová instituce poskytující úvěr je informována o jakémkoli nezaplacení pojistného majitelem pojistky;

e) zajištění úvěrového rizika se poskytuje na celou dobu půjčky do její splatnosti. Pokud to není možné, protože pojistný vztah končí již před uplynutím úvěrového vztahu, musí úvěrová instituce zajistit, aby částka, která vyplývá z pojišťovací smlouvy, sloužila úvěrové instituci jako zástava až do konce splatnosti úvěrové smlouvy;

f) zástava nebo postoupení jsou právně účinné a vymahatelné ve všech relevantních právních řádech podle stavu platného v době uzavření úvěrové smlouvy;

g) částka odbytného je deklarována společností poskytující životní pojištění a je neredukovatelná;

h) částka odbytného má být vyplacena včas na požádání;

i) o částku odbytného nelze požádat bez souhlasu úvěrové instituce;

j) společnost poskytující životní pojištění spadá do oblasti působnosti směrnice 2002/83/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES (*) nebo podléhá dohledu příslušného orgánu třetí země, který uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným ve Společenství.

(*) Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 28.“

b) V bodě 16 se návěti nahrazuje tímto:

„16. V případě, že je expozice zajištěna zárukou, která je kryta protizárukou centrální vlády nebo centrální banky, regionální vlády nebo místního orgánu, subjektu veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami vůči němu zachází podle článků 78 až 83 jako s pohledávkami vůči centrální vládě, v jejíž jurisdikci jsou subjekty zřízeny, mezinárodní rozvojové banky nebo mezinárodní organizace, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článků 78 až 83, nebo subjektu veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami vůči němu zachází jako s pohledávkami vůči úvěrovým institucím podle článku 78 až 83, lze s expozicí zacházet jako s expozicí zajištěnou zárukou, kterou vystavil daný subjekt, jsou-li splněny následující podmínky:“

8) Příloha VIII část 3 se mění takto:

a) Bod 24 se nahrazuje tímto:

„24. Jednoduchou metodu finančního kolaterálu lze použít pouze v případech, kdy se hodnota rizikové vážené expozice počítá podle článků 78 až 83. Úvěrová instituce nemůže použít zároveň jednoduchou metodu finančního kolaterálu i komplexní metodu finančního kolaterálu, pokud tak nečiní pro účely čl. 85 odst. 1 a čl. 89 odst. 1. Úvěrové instituce prokáží příslušným orgánům, že toto výjimečné použití obou metod není prováděno selektivně za účelem snížení minimálních kapitálových požadavků a nevede k regulační arbitráži.“

b) Bod 26 se nahrazuje tímto:

„26. Riziková váha, která by byla přidělena v souladu s články 78 až 83, kdyby měl věřitel přímou expozici vůči nástroji použitému jako kolaterál, se přidělí těm částem hodnot expozice, které jsou zajištěny tržní hodnotou uznatelného kolaterálu. Pro tento účel se hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze II rozumí 100 % její hodnoty a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 78 odst. 1. Riziková váha zajištěné části musí být přinejmenším 20 %, není-li v bodech 27 až 29 uvedeno jinak. Zbývající části hodnoty expozice se přidělí riziková váha, která by byla přidělena nezajištěné expozici vůči dané protistraně podle článků 78 až 83.“

c) V bodě 33 se definice proměnné „E“ nahrazuje tímto:

„E je hodnota expozice tak, jak by byla určena podle článků 78 až 83 nebo článků 84 až 89, kdyby expozice nebyla zajištěna. Pro úvěrové instituce počítající hodnoty rizikové vážené expozice podle článků 78 až 83 musí za tímto účelem hodnota expozice u podrozvahové položky uvedené v příloze II namísto hodnoty expozice uvedené v čl. 78 odst. 1 tvořit 100 % její hodnoty a pro úvěrové instituce počítající hodnoty rizikové vážené expozice podle článků 84 až 89 musí být hodnota expozice u položek uvedených v příloze VII části 3 bodech 9 až 11 vypočítána za použití konverzního faktoru 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v daných bodech.“

d) V bodě 69 se doplňuje se nová věta, která zní:

„Pro tento účel musí být hodnota expozice položek uvedených v příloze VII části 3 bodech 9, 10 a 11 vypočítána za použití konverzního faktoru nebo procenta ve výši 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v daných bodech.“

e) Bod 75 se nahrazuje tímto:

„75. Pokud příslušný orgán členského státu využije diskreci podle bodu 73, mohou příslušné orgány jiného členského státu svým úvěrovým institucím povolit, aby přidělily rizikové váhy povolené podle zacházení stanoveného v bodě 73 pro expozice zajištěné obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nacházející se na území prvně jmenovaného členského státu za stejných podmínek, jaké platí v prvně jmenovaném členském státě.“

f) Bod 80 se nahrazuje tímto:

„80. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v části 2 bodě 13, část expozice zajištěná současnou hodnotou odbytného při zajištění úvěrového rizika ve smyslu části 1 bodu 24 se stanoví jedním z následujících postupů:

a) v případě, že expozice spadá do působnosti článků 78 až 83, použijí se rizikové váhy stanovené v bodě 80a;

b) v případě, že expozice spadá do působnosti článků 84 až 89, ale nepoužijí se na ni vlastní odhady LGD úvěrové instituce, přiřadí se expozici LGD ve výši 40 %.

V případě nesouladu měn se současná hodnota odbytného snižuje podle bodu 84, přičemž hodnota úvěrového zajištění je současnou hodnotou odbytného z dané životní pojistky.“

„E je hodnota expozice podle článku 78. Pro tento účel se hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze II rozumí 100 % její hodnoty a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 78 odst. 1;“

g) Za článek 80 se vkládá nový článek 80a, který zní:

„80a. Pro účely bodu 80 písm. a) se přidělují následující rizikové váhy na základě rizikové váhy přidělené přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění:

- a) riziková váha ve výši 20 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 20 %;
- b) riziková váha ve výši 35 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 50 %;
- c) riziková váha ve výši 70 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 100 %;
- d) riziková váha ve výši 150 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 150 %.“

h) Bod 87 se nahrazuje tímto:

„87. Pro účely článku 80 je g riziková váha, která má být přidělena expozici, jejíž hodnota expozice (E) je plně zajištěna třetí stranou (G_A), kde:

E je hodnota expozice podle článku 78; pro tento účel se hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze II rozumí 100 % její hodnoty a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 78 odst. 1;

g je riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v člancích 78 až 83, a

G_A je hodnota G^* vypočítaná podle bodu 84 a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4.“

i) V bodě 88 se definice proměnné „E“ nahrazuje tímto:

j) Body 90, 91 a 92 se nahrazují tímto:

„90. V případě zajištěné části hodnoty expozice (E) (stanovené na základě upravené hodnoty zajištění úvěrového rizika G_A) může být PD pro účely přílohy VII části 2 rovno hodnotě PD poskytovatele zajištění, nebo hodnotě mezi PD dlužníka a PD ručitele, pokud se úplná substituce nezdá být oprávněná. V případě podřízených expozic a nepodřízeného zajištění třetí stranou lze pro účely přílohy VII části 2 použít LGD odhadnuté pro přednostní expozice.“

„91. V případě nezajištěné části hodnoty expozice (E) se jako PD použije PD dlužníka a jako LGD se použije LGD podkladové expozice.“

„92. G_A je hodnota G^* vypočtená podle bodu 84 a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4. E je hodnota expozice podle přílohy VII části 3. Pro tento účel musí být hodnota expozice položek uvedených v příloze VII části 3 bodech 9 až 11 vypočítána za použití konverzního faktoru nebo procenta ve výši 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v daných bodech.“

9) Příloha IX část 2 se mění takto:

a) Bod 1 se mění takto:

i) Návětí se nahrazuje tímto:

„1. Úvěrová instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může sekuritizované expozice vyjmout z výpočtu hodnot rizikově vážené expozice a hodnot očekávaných ztrát, je-li splněna kterákoli z následujících podmínek:

- a) má se za to, že významné úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými expozicemi bylo převedeno na třetí strany;

b) úvěrová instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizační pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizační pozice odečte od kapitálu podle čl. 57 písm. r).“

ii) Za návětí se vkládají body 1a až 1d, které znějí:

„1a. Nerozhodne-li v konkrétním případě příslušný orgán, že případné snížení hodnoty rizikově vážených expozic, jehož by úvěrová instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, má se za to, že k významnému převodu úvěrového rizika došlo v následujících případech:

a) hodnoty rizikově vážené expozice mezaninových sekuritizačních pozic držených úvěrovou institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizačních pozic existujících v dané sekuritizaci;

b) v dané sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizační pozice a původce může prokázat, že hodnota expozice sekuritizačních pozic, na kterou by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1 250 %, výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozic, úvěrová instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnot expozice sekuritizačních pozic, na které by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1 250 %.

1b. Pro účely bodu 1a se mezaninovými sekuritizačními pozicemi rozumí sekuritizační pozice, pro které se použije riziková váha nižší než 1 250 % a které jsou podřízenější než pozice nejvyšší úrovně v dané sekuritizaci a podřízenější než kterákoli sekuritizační pozice v dané sekuritizaci, která je podle přiřazena:

a) stupni úvěrové kvality 1 v případě sekuritizační pozice, na kterou se použijí body 6 až 36 části 4; nebo

b) stupni úvěrové kvality 1 či 2 v případě sekuritizační pozice, na kterou se použijí body 37 až 76 části 4.

1c. Alternativně k bodům 1a a 1b lze mít za to, že k významnému převodu úvěrového rizika došlo, je-li příslušný orgán přesvědčen, že úvěrová instituce má zavedeny zásady a metody, které zajišťují, aby bylo případné snížení kapitálových požadavků, kterého původce sekuritizací dosáhne, odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany. Příslušné orgány jsou přesvědčeny pouze v případě, že úvěrová instituce, která je původcem, je schopna prokázat, že takový převod úvěrového rizika na třetí strany je uznán i pro účely vnitřního řízení rizik dané úvěrové instituce a jejího rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu.

1d. Kromě bodů 1 až 1c musí být splněny všechny následující podmínky:“

b) Bod 2 se mění takto:

i) Návětí se nahrazuje tímto:

„2. Úvěrová instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat hodnoty rizikově vážené expozice, případně hodnoty očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice v souladu s body 3 a 4, je-li splněna kterákoli z následujících podmínek:

a) má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno na třetí strany prostřednictvím majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou;

b) úvěrová instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizační pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizační pozice odečte od kapitálu podle čl. 57 písm. r).“

ii) Za návětí se vkládají body 2a až 2d, které zní:

„2a. Nerozhodne-li v jednotlivém případě příslušný orgán, že případné snížení hodnoty rizikově vážených expozic, jehož by úvěrová instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, má se za to, že k významnému převodu úvěrového rizika došlo, je-li splněna kterákoli z následujících podmínek:

- a) hodnoty rizikově vážené expozice mezaninových sekuritizačních pozic držených úvěrovou institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizačních pozic existujících v dané sekuritizaci;
- b) v dané sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizační pozice a původce může prokázat, že hodnota expozice sekuritizačních pozic, na kterou by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1 250 %, výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozic, úvěrová instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnot expozice sekuritizačních pozic, na které by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1 250 %.
- 2b. Pro účely bodu 2a se mezaninovými sekuritizačními pozicemi rozumí sekuritizační pozice, pro které se použije riziková váha nižší než 1 250 % a které jsou podřízenější než pozice nejvyšší úrovně v dané sekuritizaci a podřízenější než kterákoli sekuritizační pozice v dané sekuritizaci, která je podle části 3 přiřazena:
- a) stupni úvěrové kvality 1 v případě sekuritizační pozice, na kterou se použijí body 6 až 36 části 4, nebo
- b) stupni úvěrové kvality 1 či 2 v případě sekuritizační pozice, na kterou se použijí body 37 až 76 části 4.
- 2c. Alternativně k bodům 2a a 2b lze mít za to, že k významnému převodu úvěrového rizika došlo, je-li příslušný orgán přesvědčen, že úvěrová instituce má zavedeny zásady a metody, které zajišťují, aby bylo případné snížení kapitálových požadavků, kterého původce sekuritizací dosáhne, odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany. Příslušné orgány jsou přesvědčeny pouze v případě, že úvěrová instituce, která je původcem, je schopna prokázat, že takový převod úvěrového rizika na třetí strany je uznán i pro účely vnitřního řízení rizik dané úvěrové instituce a jejího rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu.
- 2d. Kromě toho musí převod splňovat následující podmínky:
- 10) Příloha IX část 4 se mění takto:
- a) V bodě 13 se návětí nahrazuje tímto:
- „Jsou-li splněny následující podmínky, lze na jmenovitou částku likviditní facility použít konverzní faktor 50 % ke stanovení její hodnoty expozice:“
- b) Body 2.4.2 a 14 se zrušují.
- c) Bod 48 se zrušuje.
- d) Body 3.5.1 a 56 se zrušují.
- 11) V příloze X se v části 2 bod 1 nahrazuje tímto:
- „1. Kapitálový požadavek k operačnímu riziku se vypočítá jako tříletý průměr ročních součtů kapitálových požadavků pro linie podnikání uvedené v tabulce č. 2. V kterémkoli daném roce lze záporné kapitálové požadavky (vycházející ze záporného hrubého příjmu) kterékoli linie podnikání započíst proti kladným kapitálovým požadavkům v ostatních liniích podnikání bez omezení. Pokud jsou však souhrnné kapitálové požadavky všech linií podnikání v daném roce záporné, potom se jako průměr pro daný rok použije nula.“
- 12) Příloha X část 3 se mění takto:
- a) Bod 14 se nahrazuje tímto:
- „14. Úvěrové instituce musí být schopny přiřadit interní data o minulých ztrátách k liniím podnikání definovaným v části 2 a k druhům událostí definovaným v části 5 a na požádání poskytnout tato data příslušným orgánům. Ztráty, které postihují celou instituci, lze v důsledku výjimečných okolností přiřadit „podnikovým položkám“ další linie podnikání. Kritéria pro přiřazování ztrát k uvedeným liniím podnikání a druhům událostí musí být objektivní a zdokumentovaná. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k úvěrovému riziku a byly v minulosti zahrnuty do interních databází pro účely úvěrového rizika, musí být zaznamenány v databázích pro účely operačního rizika a určovány odděleně. Pokud se s těmito ztrátami pro účely výpočtu minimálních kapitálových požadavků zachází jako s úvěrovým rizikem, nepodléhají kapitálovému požadavku k operačnímu riziku. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k tržním rizikům, jsou zahrnovány do rámce kapitálového požadavku k operačnímu riziku.“

b) Bod 29 se nahrazuje tímto:

„29. Snížení kapitálového požadavku plynoucí ze zohlednění pojištění a jiných mechanismů převodu rizik nesmí přesáhnout 20 % výše kapitálového požadavku pro operační riziko před zohledněním technik snižování rizika.“

13) V příloze XII části 2 bodu 10 se doplňují body d) a e), které zní:

„d) nejvyšší, nejnižší a střední denní hodnoty rizikového potenciálu za vykazované období a hodnotu rizikového potenciálu ke konci období;

e) porovnání denních závěrečných hodnot rizikového potenciálu a jednodenních změn hodnoty portfolia do konce následujícího pracovního dne spolu s analýzou případných významných převýšení ve vykazovaném období.“

14) V příloze XII se v části 3 bod 3 nahrazuje tímto:

„3. Úvěrové instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístup uvedený v článku 105, musí zveřejnit popis používání pojištění a jiných mechanismů převodu rizik pro účely snižování uvedeného rizika.“

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do

31. října 2010. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 31. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 27. července 2009.

Za Komisi

Charlie McCREEVY

člen Komise